

חד משמעו: אתם משק שדה. תקבלו בדי יוק את מה שזועדת הסקר הארצית קבעה שעליכם לקבל.

למעשה, צדקו בסיכסוך זה שני הצדדים. כאשר קבעה ועדת הסקר הארצית לחקלאות, את אופיו של כל איזור חקלאי ומושב במדינה, היא התחשבה באדמה ובתנאי הי אקלים. היא לא התחשבה כלל בגילם של המתיישבים.

אנשי מליאה הינם ברובם עולים חדשים מפולין, אנשים שגילם נע בין 40-50. רובם נשואים ויש להם ילדים וילדיהם ובני משפחותיהם רק ילדים קטנים שאינם יכולים לעזור במשק.

כאשר קיבלו את תשובתה השלילית של הסוכנות, הודיעו כי אם התעקש מחלקת ההתיישבות ולא תסכים להתחיל את עשרת הדוממים המובטחים בבנייה, הם פשוט ינטשו את בתיהם ויעזבו את המושב.

אנשי הסוכנות לא טענו לרגע כי המת יישיבים אינם צודקים. יחד עם זאת, חששו להיענות לבקשה מסביב אחרת. מהר יבואו כל ישובי התענך ועשרות ישובים אחרים ויגידו שגם בעיניהם לא מוצא חן התיכונן החקלאי. סיבות טובות יותר או טובות פחות תהיינה לכל מתישב. אמרו, כיוון שסדר הוא סדר, הם המשיכו בסירובם לשנות את התוכנית, הסכימו, לעומת זאת, ליישב מחד ויש להם כל משפחה שלא תוכל להסתגל למצב — דבר שיעלה פי כמה מן הפיתרון המוצע עליידי אנשי המושב, עשוי לסורר את נקודת היישוב לחלוטין.

מפלגות

הקרב על מפא"י

דויד בן גוריון אמר את דברו: החוג הרעיוני של הצעירים המיקצועיים ראשי ל- התקיים. מכירות מפא"י שמעה קיבלה את רוע הגזירה — ובכך היה צריך להסתים המאבק הפנימי, לעת עתה.

אולם המאבק לא תם. הקולות לא נדמו. שני המחנות, אנשי צמרת ההסתדרות ומרכז מפא"י, חברי הנוש, מצד אחד — וחציעים המיקצועיים, עם משה דיין ושמעון פרס בראשם, מצד שני, לא הגיעו לכלל שביחתי נשק.

כי השלל על שולחן ההימורים המפלגתי היה רב מכדי לתת לאיש שכיחן שנים כה רבות כפוסק יחיד של מפא"י, להכריע ב- הרמתיד אחת בעודו בחיים, כבר רבו יור שיו של דויד בן גוריון על הירושה.

שדוש עמדות ימפתח. שלושה הם מוצבי הכוח, סביבם מתחולל המאבק:

● החוג הרעיוני של הצעירים המקצועיים. קבוצת דיין פרס, המונה כמאה איש, שלטת אך ורק על עמדות ממונות. אין לה אף במה נבחרת, כגון במות ההסתדרות או הרשויות העירוניות, בה תוכל להשמיע דברה. לכן חשוב בעיניה קיומו של חוג היכול לעלות מפעם לפעם לכותרות.

● נוער המפלגה. בעוד הצעירים עלי-פיי גילם הקימו חוגי צעירים איזוריים, הזוכים לתמיכת אנשי הנוש, חברי מרכז המפלגה וצמרת ההסתדרות, דורשים אנשי פרס דיין הקמת חטיבה צעירה ארצית, שתתן בידם שליטה על מאגר אנושי זה. לעת עתה ניכסלו בניסיונם.

● ריכוז הכוח המוחלט בידי השליטים המינהליים של המדינה (ממנהלי משרדי הי ממשלה ועד למנהלי מחלקות, בעלי השררה) או פיצול כוח בין מדינה מצד אחד לבין כוח המחזק המפלגתי-הארגוני וההסתדרותי הכלכלי, מצד שני.

המאבק העיקש נמשך כבר זמן-מה ועתיד להחריף, עם שובו ארצה של מיכיר ההסתדרות, פינתם לבנו, שאינו נוטה לפשרות. בינתיים עושים הכוחות המינהליים-מדינתיים של פרס דיין-קולק, נסיון נואש לעצב לעצ' ממ שררה נוספת (ואה מסגרת).

אנשי הנוש, וביתחוד נציגי חוגי הצעירי רים המסופחים לו, טוענים, לעומת זאת, שהדרך הטובה ביותר לחסל את הסיכסוך היא להציע לאנשיה המרכזיים של קבוצת פרס דיין שיתוף פעולה בתוך חגוש עצמו. לדעתם יגרמו הדבר להתפוררות יתר הצעירי רים המיקצועיים.

יהיה אשר יהיה הקו בו יינקטו שני הצדדים, ברור כבר עתה שהקרב על מפא"י, הסמוי אך האצור, ימשיך להתחולל. וקרב זה, עתיד כסופו של דבר לקבוע את צביונה של המדינה כולה.

(המשך מעמוד 4)
ששיגר גולדמן לוועד יהודי הונגריה, ש' האשים אותו ואת הקונגרס היהודי בפעילות אנטי-סובייטית ובתרגילי-הסתה מן המלחמה הקרה והאיום המערבי על ברלין.

כתב גולדמן: "הקונגרס רק ביקש מברית המועצות שתיתן לקהילה היהודית בה אותה אפשרות לחיות כיהודים כפי שהיא ניתנת לקבוצות דתיות אחרות ברחבי ברית המועצות."

עד עתה נטשו העסקנים הציוניים בהגדרות מגובות. היהדות ברחבי עולם והיש' ראליות במדינת-ישראל היו, בפיהם, הגדרות לאומיות. עתה מופיע ד"ר גולדמן כנציגה של קהילה דתית, מעין כנסייה-זוטא שזכר יותרה מקפוחות ברוסיה.

יתכן שגם הענייה המתכנסת בפאריס תנקוט בקו דומה. ברור שאם לא תעשה כך, תיאלץ לפסוח על שתי הסעיפים: לר גול, מצד אחד, באהדה לברית-המועצות כמשטר וכמדינה נאורה, להתקפה, מצד שני, כמדכאת מיעוט לאומי.

זהו קו שאין יהודי בעולם אשר יכול להרשותו לעצמו. קיימת, כמובן, אפשרות שלישית: הגדרה אמיצה של לאומיות ישראלית, לא-יהודית אך בעלת זיקה של קרובה למיעוט היהודי כאשר הוא שם, זיקה אישית וציבורית כא' חת. אבל אנשים מסוגו של גולדמן, שאינם מאמינים עוד בנוסחה הציונית אך חוששים

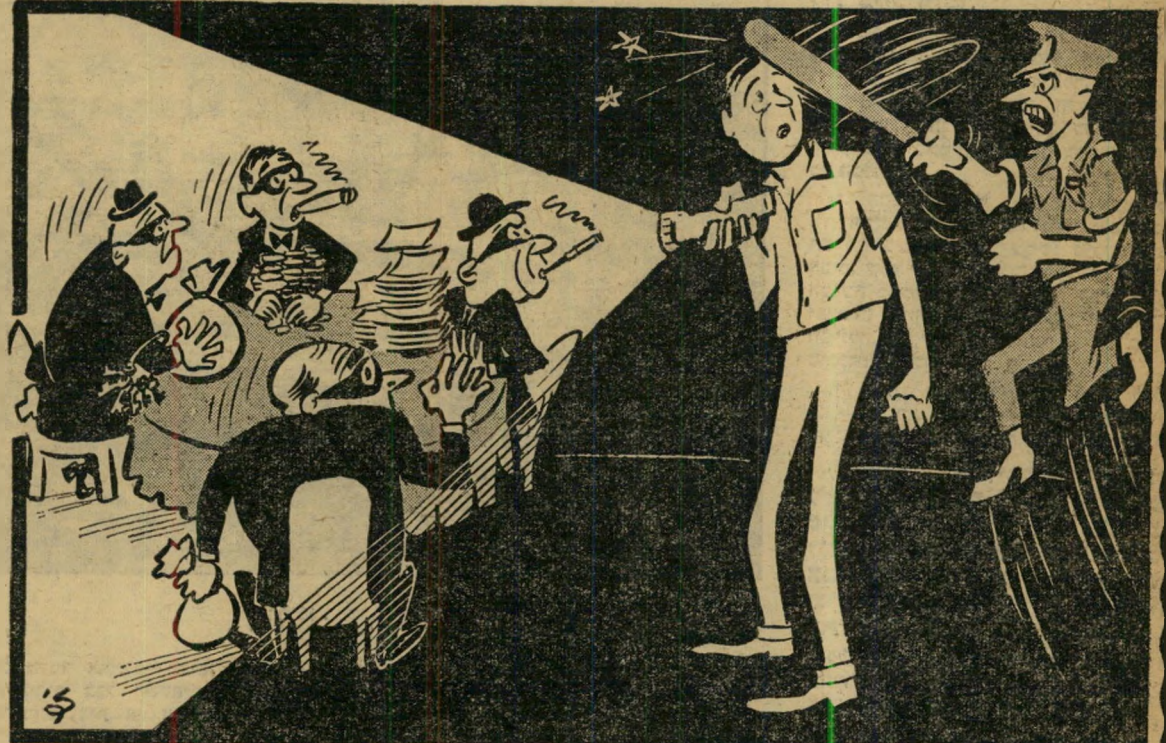
● המלחמה בקונגו תעבור לשלב חדש, עם התערבות גורם זר ראשון. בעוד שעד כה פעל רק האוי' באורח רשמי, צפויה עתה התערבות מאורגנת של מדינות אפריקאיות לצד לוסומבה ונגד קאזאבובו וה' אוי'. אם מצב זה לא ימצא פתרון של שלום, יתפתח שלב מסוכן הרבה יותר: התערבות ישירה של המעצמות הגדולות — ארצות-הברית לצד קאזאבובו וברית המועצות לצד לוסומבה. פרשנים בינלאומיים לוקחים כבר עתה בחשבון את האפשרות שקונגו תיפץ בקרוב לקוריה שניה.

● קיים חשש רציני בחוגי משרד החוץ הישראלי, כי בני קורו של גמאל עבד אל-נאצר בניריווק יחסל במחיידי את הישגיו ישראל באפראסיה. מתוך דו-חיס פנימיים, מסתבר שנשיא רעים מתכנן לזמן את נציגי אפראסיה יפגישו, שתהפוך הפגנה דתית נגד ישראל ומדיניותה הפרו-מערבית.

● תתפתח מערכה ציבורית ענפה, סביב מעצרו של פקיד משרד המשפטים הי הסידוב. התיק, שהועבר להכרעתו האישית של היועץ המשפטי, ינוצל על-ידי השלטונות כדי לנסות להרתיע עובדי ציבור מפני מסירת אינפורמציה לכל נתון שהוא. מערכות העתונים, אשר מגמה זו נהירה להן, תנסנה לניס את דעת הקהל למלחמה על חופש העתונות.

● מעמדו של עמוס בן-גוריון במשטרה אינו בטוח. בזמן האחרון גברה המתחות בינו לבין המפקח הכללי יוסף נחמיאס, ונראה כי נחמיאס יעלה שוב את הדרישה לסלק את עמוס. סיכסוך זה אף מצא את

ביסויו בהדלפות לעתונים, שכל צד כיוון נגד יריבו. כך, למשל, הביע עמוס באוזני מחר אינטימי כי את החומר על קנוניית הקצינים, בפרשת מספס סהר, הסבירו להעולם הזה אנשי נחמיאס במטה הארצי. כתגובה הדליף עמוס בן-גוריון לעתונות את הידיעה כי אד' סלע, איש נחמיאס, קיבל לידי את תיקי מחוז תל-אביב נגד גימיי לוי, ומאז הוקפאו התיקים ולא התנהלה בהם כל חקירה. המוצא הנראה כעת לעמוס: יציאה להסתלטות בחוץ-לארץ.

נזי הפושט, בעצם?

● על אף הכחשותיהם של משרד המסחר והתעשייה ושל ג'ימי לוי, מחפש שר המסחר והתעשייה פנחס ספיר קונים שירכשו את מפעל הטקסטיל בנצרת, אחרי שיוברר סופית כי ג'ימי לוי לא יעמוד בהתחייבויותיו. בין יתר ההצעות, הועלתה האפשרות שהמפעל ירכש על-ידי אנשי כספים מעולי עיראק. על אף שעסקן

מרכזי של העדה סרב לאשר זאת, ודובר בכסום של שלושה מיליון ל"י, עבור מפעל שעלה 12 מיליון ל"י, ספיר מעוניין בהצעה זו, מאחר שחיא עשויה לספוג טכום זה מתוך שוק הכספים השחוריים.

● צפה לגילויים מרעישים, בדבר חבלה גרמנית כאותיה שנרכשה על-ידי ישראל במסגרת הסכם השילומים. המדובר באוניית המשא עגניה, שיצאה לאחרונה להפגנת הבכורה מברמן למסטיקו. בדרך התעכבה בגלל שורת תקלות בבוכנות, ובשעת התיקון הוברר כי חוכנסו ברגים לבוכנות, במטרה ברורה לחבל באונייה. חקירה מסועפת תיפתח עתה, אחרי בואה של דגניה לחיפה.

● דויד ברמן, ראש העיר המפא"י המורדה של חדרה, ישוב לפעילות פוליטית. על אף התנגדות סניף מפא"י החדרת, יצא ברמן בשליחות לאירופה, להכנת סניפי איחוד-מפא"י לקראת הקונגרס הציוני הכ"ה הקרוב. לאחר שובו, חובטחה לברמן על-ידי מזכיר מפא"י, יוסף אלמוגי, נציגות השומרון ברשימת מועמדי זפא"י לנקת הבאה.

● מאמן הנבחרת הלאומית בכדורגל, גיולה מאנדי, גמר אומר לפיים את עבודתו בישראל. כאשר יפוג תוקף חוזה העבודה ה' נוכחי שלו, בעוד למעלה מחצי שנה, יסרב מאנדי להאריך, יחזור לסולדתו.

חקלאות

סדר הוא סדר

רוחו של המדריך החקלאי במושב מליאה שבחבל תענך היתה עליזה: הוא הביא למתיישבים שלו בשורה אשר נראתה בעיניו כמצויינת. מחלקת ההתיישבות של הסוכנות החליטה להגדיל את שטח הקרקעות המושקה העומד לרשות כל משפחה מ-20 דונם ל-30 דונם לבית, להניח רשת השקאה מורחבת. הפתעתה, שמעו בני מליאה את בשורתו בעוגמה. אנוחנו לא רוצים יותר אדמה. אנוחנו כבר לא צעירים, ואין לנו כוח בשביל לעבד גם את המעט שיש לנו, התלוננו בפניו.

כאלטרנטיבה הציעו שכל משפחה תקבל עשרת הדונמים הנוספים, עוד 200 ממילות שלושה עגלים לפירות. הצעה הועברה מיד למשרדי הסוכנות. התשובה מחלקת ההתיישבות לא איחרה לבוא, בנוסח